

Lov om pakkereiser og reisegaranti (pakkereiseloven)

OPPHEVET

Dato	LOV-1995-08-25-57
Departement	Barne- og likestillingsdepartementet
Publisert	Avd I 1995 Nr. 18
Sist endret	LOV-2018-06-15-32 fra 01.07.2018
Korttittel	Pakkereiseloven – pakrl

Innholdsfortegnelse

Lov om pakkereiser og reisegaranti (pakkereiseloven)	1
Innholdsfortegnelse	2
Kapittel 1. Anvendelsesområde og fravikelighet	3
Kapittel 2. Definisjoner	3
Kapittel 3. Markedsføring, avtalens inngåelse og innhold.....	4
Kapittel 4. Avbestilling, overdragelse og forbehold	5
Kapittel 5. Krav kunden kan gjøre gjeldende før pakkereisen er påbegynt.....	7
Kapittel 6. Krav kunden kan gjøre gjeldende etter at pakkereisen er påbegynt¹	8
Kapittel 7. Formidlerens ansvar overfor kunden	10
Kapittel 8. Reklamasjon.....	10
Kapittel 9. Kundens plikter	11
Kapittel 10. Tvisteløsning	11
Kapittel 11. Reisegaranti¹	12
Kapittel 12. Ikrafttredelse og endringer i andre lover	14

Loven er *opphevet* ved lov 15 juni 2018 nr. 32 (ikr. 1 juli 2018 iflg. res. 15 juni 2018 nr. 885).

Lovens tittel endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044). – Jf. EØS-avtalen vedlegg XIX nr. 7 (dir 90/314). Jf. *tidligere* lov 12. juni 1981 nr. 72 (reisegarantiloven).

Kapittel 1. Anvendelsesområde og fravikelighet

§ 1-1. Anvendelsesområde

Loven gjelder for tilbud om pakkereiser¹ og for avtaler om kjøp av pakkereiser som inngås mellom en kunde² og en arrangør³ eller formidler³ av en pakkereise. Kapittel 10 og § 3-1 gjelder også for andre reiser som nevnt i § 11-1 første ledd annet punktum og tredje ledd.

Kongen bestemmer i hvilken grad loven skal gjelde for Svalbard⁴ og Jan Mayen,⁵ og kan herunder gi særlige regler av hensyn til de stedlige forhold.⁶

0 Endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 2-1.

2 Se § 2-3.

3 Se § 2-2.

4 Se lov 17 juli 1925 nr. 11 § 1 (2).

5 Jf. lov 27 feb 1930 nr. 2.

6 Forskrift fastsatt ved res. 18 okt 1991 nr. 670 (med senere endringer) med endringsfullmakt til Justisdepartementet.

§ 1-2. Lovens ufravikelighet

Loven kan, med mindre annet er angitt, ikke fravikes til skade for kunden¹ når pakkereisen hovedsakelig er til personlig bruk for denne.²

Bestemmelsene om reisegaranti³ gjelder uten hensyn til partenes avtale.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 2-3.

2 Sml. forbrkjl. § 1.

3 Se kap. 11.

Kapittel 2. Definisjoner

§ 2-1. Pakkereise

Med en pakkereise menes et tilrettelagt arrangement, som varer i mer enn 24 timer eller omfatter overnatting, som selges eller markedsføres til en samlet pris, og som inneholder minst to av følgende elementer:

- 1) transport,
- 2) innkvartering som ikke utelukkende er å anse som ledd i en transporttjeneste, eller
- 3) andre turisttjenester som utgjør en vesentlig del av arrangementet, men som ikke er direkte knyttet til transport eller innkvartering.

Et arrangement som går inn under første ledd regnes som pakkereise selv om de enkelte elementer blir fakturert hver for seg.

Et arrangement går inn under første ledd når arrangøren¹ legger opp til at kunden² velger ut enkeltelementene selv, men hvor elementene fremtrer som tilpasset til å kombineres.

0 Endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 2-2.

2 Se § 2-3.

§ 2-2. Arrangør og formidler

Som arrangør anses den som tilrettelegger pakkereiser¹ og som tilbyr eller selger slike enten direkte eller gjennom en formidler.² Vedkommende regnes likevel ikke som arrangør når virksomheten bare utøves leilighetsvis og ikke er et ledd i næringsvirksomhet.³

Som formidler anses den som tilbyr eller selger pakkereiser som er tilrettelagt av en arrangør.⁴

1 Se § 2-1.

2 Se (2).

3 Sml. forbrkj. § 1.

4 Se (1).

§ 2-3. Kunde

Som kunde anses den som inngår avtale om kjøp av en pakkereise,¹ eller den i hvis navn avtalen om kjøpet inngås. Overdras pakkereisen til en annen i samsvar med § 4-4, anses den som har fått seg overdratt pakkereisen som kunde.

1 Se § 2-1.

§ 2-4. Forbruker

Som forbruker anses en fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

0 Tilføyd ved lov 17 juni 2016 nr. 29 (ikr. 1 juli 2016 iflg. res. 17 juni 2016 nr. 703).

Kapittel 3. Markedsføring, avtalens inngåelse og innhold

§ 3-1. ¹ Vilkår for annonsering og markedsføring

Annonsering eller annen form for markedsføring av pakkereiser² eller andre reiser som nevnt i § 11-1 første ledd annet punktum og tredje ledd kan bare foretas når nødvendig garanti er stilt og årsgebyr er betalt i henhold til § 11-1.

I kataloger, brosjyrer og annet informasjonsmaterieell som arrangøren³ har utarbeidet, skal det fremgå at garanti er stilt. Dersom en pakkereise markedsføres under et annet navn enn navnet til den som har stilt garanti etter § 11-1, skal navnet på den som har stilt garanti oppgis.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996), endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Jf. § 11-7.

2 Se § 2-1.

3 Se § 2-2.

§ 3-2. Opplysninger i kataloger, brosjyrer og annet informasjonsmaterieell

Kataloger og brosjyrer som stilles til rådighet for kunden¹ skal inneholde tydelig og forståelig informasjon om prisen samt i nødvendig utstrekning om reisemål, transporter, innkvartering, måltider, reiseplan, innreisebestemmelser, betalingsvilkår og vilkår om minste antall kunder.

Opplysninger som er gitt i kataloger eller brosjyrer eller annet informasjonsmaterieell som arrangøren² har utarbeidet eller viser til, regnes som en del av avtalen med mindre opplysningene må antas å ha vært uten betydning for kundens beslutning om å delta i pakkereisen. Opplysningene regnes heller ikke som en del av

avtalen dersom de er endret på en tydelig måte før avtaleinngåelsen.³ Arrangøren skal i informasjonsmateriellet gjøre oppmerksom på muligheten for at opplysningene kan bli endret før avtale inngås.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 – tidligere § 3-1 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2.

3 Sml. forbrkj. § 16 (1), c.

§ 3-3. Opplysninger som skal gis før avtale inngås

Arrangøren¹ skal før avtalen inngås gi kunden² informasjon om avtalevilkårene. I tillegg skal kunden informeres om vesentlige praktiske forhold som har betydning for pakkereisen om pass,³ helsemessige formaliteter o.l., samt om hvilke visumkrav som gjelder for borgere fra stater som er parter i EØS-avtalen.⁴ Avtalevilkårene skal bekreftes skriftlig eller på annen klar måte. Hvis avtalen er inngått skriftlig, skal kunden ha utlevert kopi av den.

For avtaler som inngås så kort tid før pakkereisen⁵ skal ta til at det ikke er mulig å overholde bestemmelsen i første ledd fullt ut, skal slik informasjon gis i den utstrekning det er praktisk mulig.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 – tidligere § 3-2 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 2-2.

2 Se § 2-3.

3 Jf. lov 19 juni 1997 nr. 82.

4 Jf. lov 27 nov 1992 nr. 109.

5 Se § 2-1.

§ 3-4. Opplysninger som skal gis før pakkereisen tar til

Arrangøren¹ skal i god tid før pakkereisen² skal ta til, gi kunden³ opplysninger om:

- 1) transportarrangement og forsikringsmuligheter,
- 2) på hvilken måte kunden kan komme i kontakt med arrangøren under pakkereisen, samt navn og adresse på lokale representanter som kunden kan henvende seg til dersom det skulle oppstå problemer, og
- 3) hvordan pårørende, dersom kunden er mindreårig,⁴ kan komme i kontakt med denne eller en lokal representant for arrangøren.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 – tidligere § 3-3 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 2-2.

2 Jf. § 2-1.

3 Se § 2-3.

4 Se lov 26 mars 2010 nr. 9.

§ 3-5. Forskrift

Departementet kan gi bestemmelser om de vilkår avtalen skal inneholde, samt nærmere regler om de opplysninger som skal gis etter kapittel 3.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 – tidligere § 3-4 (ikr. 1 jan 1996).

Kapittel 4. Avbestilling, overdragelse og forbehold

§ 4-1. Vederlagsfri avbestilling ved force majeure

Kunden¹ har rett til å avbestille pakkereisen² dersom det på reisemålet eller i umiddelbar nærhet av dette de siste 14 dager før pakkereisen skal ta til, konstateres krigshandlinger, naturkatastrofer, farlige smittsomme sykdommer eller andre begivenheter som må likestilles med de foran nevnte, og det er rimelig grunn til å anta at disse forhold også vil gjøre seg gjeldende når pakkereisen skal ta til etter avtalen. Tilsvarende gjelder der begivenheter som nevnt i foregående punktum, inntreffer på reiseruten og dette innebærer en reell risiko for kunden.

Ved avbestilling etter første ledd har kunden krav på å få tilbakebetalt det han har betalt for pakkereisen.

Kunden har ikke rett til å avbestille etter reglene i denne bestemmelsen dersom han inngikk avtalen til tross for at han kjente eller måtte kjenne til den begivenheten som påberopes som grunnlag for avbestilling.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-1.

§ 4-2. Avbestilling mot vederlag

Kunden¹ kan også utenfor de tilfeller som er nevnt i § 4-1 avbestille pakkereisen,² men arrangøren³ kan i så fall kreve et passende avbestillingsgebyr. Gebyrets størrelse fastsettes på bakgrunn av tidspunktet for avbestillingen og pakkereisens karakter.

Avbestillingsretten etter første ledd kan begrenses eller fravikes i den grad arrangørens avbestillingsrett overfor tredjemann er begrenset.

Arrangøren³ skal meddele kunden¹ vilkårene for avbestilling før avtalen inngås.⁴

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om avbestilling etter §§ 4-1 og 4-2. Det kan herunder gis regler om adgangen til å begrense avbestillingsretten.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-1.

3 Se § 2-2.

4 Jf. lov 31 mai 1918 nr. 4 kap. 1.

§ 4-3. Avbestillingsbeskyttelse ved sykdom, ulykkeshendelse m.v.

Arrangøren¹ skal tilby kunden² en avbestillingsbeskyttelse som skal gi ham rett til å avbestille pakkereisen³ vederlagsfritt, eventuelt mot et mindre administrasjonsgebyr.

Avbestillingsbeskyttelsen skal minst gi kunden rett til å avbestille pakkereisen dersom det før denne er påbegynt inntreffer plutselig og alvorlig sykdom, ulykkesskade eller død hos kunden selv, i hans husstand eller nærmeste familie (ektefelle,⁴ samboer, barn, foreldre, svigerforeldre eller søsken)⁵ som hindrer eller gjør det uforsvarlig for kunden å gjennomføre pakkereisen.³ Retten til avbestilling skal også gjelde dersom hindringen rammer en annen i reisefølget, og det er urimelig å kreve at kunden skal gjennomføre pakkereisen uten at vedkommende person er med.

Avbestillingsbeskyttelsen skal også omfatte hendelser som er av plutselig og alvorlig karakter og som kunden verken kjente til eller burde ha kjent til da avtalen ble inngått og som gjør at det ikke er rimelig å kreve at kunden benytter seg av pakkereisen.

Kunden må så snart som mulig etter hendelsen varsle arrangøren eller formidleren¹ om at pakkereisen avbestilles.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om avbestillingsbeskyttelsen, herunder regler om størrelsen på et eventuelt administrasjonsgebyr etter første ledd.

1 Se § 2-2.

2 Se § 2-3.

3 Se § 2-1.

4 Se el.

5 Jf. lov 28 feb 1986 nr. 8; lov 16 juni 2017 nr. 48 (ikke ikr.).

§ 4-4. Overdragelse av pakkereisen

Kunden¹ har rett til å overdra pakkereisen² til en person som oppfyller alle nødvendige betingelser for å delta i pakkereisen, forutsatt at han har underrettet arrangøren eller formidleren³ om dette innen rimelig tid før pakkereisen skal ta til. Overdragelse kan likevel ikke skje dersom dette er i strid med regler som arrangøren er bundet av.

Den som overdrar pakkereisen og den som får pakkereisen overdratt til seg, hefter solidarisk for betaling av et eventuelt restbeløp og de ekstra omkostninger som er en følge av overdragelsen.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-1.

3 Se § 2-2.

§ 4-5. ¹ Forbehold om endringer av avtalevilkårene

Arrangøren² kan ikke endre avtalevilkårene til ulempe for kunden³ med mindre en slik adgang fremgår uttrykkelig av avtalen.

Forbehold om prisforhøyelse kan bare gjøres gjeldende hvis avtalen uttrykkelig gir mulighet for så vel prisforhøyelse som prisnedsettelse samt angir den presise beregningsmåte for slike endringer. Den avtalte pris kan ikke forhøyes de siste 20 dager før pakkereisen⁴ skal ta til etter avtalen.

Den avtalte pris kan bare forhøyes som følge av endringer i:

- 1) transportomkostninger, herunder brennstoffpriser,
- 2) skatter, avgifter eller gebyrer for visse tjenesteytelser, så som lufthavns-, landings- eller startavgifter, eller
- 3) valutakurser som er anvendt ved beregningen av prisen for den aktuelle pakkereise.

0 Endret ved lov 17 apr 2009 nr. 19 (ikr. 1 jan 2010 iflg. res. 4 des 2009 nr. 1456).

1 Jf. § 5-1.

2 Se § 2-2.

3 Se § 2-3.

4 Se § 2-1.

§ 4-6. Underretningsplikt ved mangelfull oppfyllelse og endringer etter § 4-5

Dersom pakkereisen¹ vil bli mangelfull eller arrangøren² vil endre avtalevilkårene i samsvar med § 4-5, skal arrangøren snarest mulig underrette kunden³ om dette. Arrangøren skal samtidig opplyse kunden om reklamasjonsplikten etter § 5-1, om rettsvirkningene av at han ikke reklamerer innen fristen, samt om hvor slik reklamasjon skal rettes. Er denne opplysningsplikten forsømt, kan arrangøren ikke påberope seg for sen eller mangelfull reklamasjon etter § 5-1.

Dersom pakkereisen avlyses, skal arrangøren snarest mulig underrette kunden³ om dette og kundens rettigheter etter § 5-2.

1 Se § 2-1.

2 Se § 2-2.

3 Se § 2-3.

Kapittel 5. Krav kunden kan gjøre gjeldende før pakkereisen er påbegynt

§ 5-1. Heving

Kunden¹ kan heve avtalen før pakkereisen² tar til dersom det er klart at pakkereisen vil ha vesentlige mangler.³ Det samme gjelder dersom avtalevilkårene endres etter § 4-5 og endringen er til vesentlig ulempe for kunden. Prisforhøyelse på mer enn 10 pst. skal alltid anses for å være til vesentlig ulempe.

Vil kunden¹ heve avtalen, må han innen rimelig tid etter at han har mottatt underretning etter § 4-6 første ledd, informere formidleren eller arrangøren⁴ om at han vil benytte seg av sin rett.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-1.

3 Sml. forbrkjl. § 32.

4 Se § 2-2.

§ 5-2. Tilbakebetaling eller ny pakkereise ved heving eller avlysning

Dersom kunden¹ hever avtalen etter § 5-1 eller arrangøren² avlyser pakkereisen, har kunden rett til straks å få tilbakebetalt samtlige beløp som er betalt i henhold til avtalen, eller å delta i en pakkereise³ av tilsvarende eller høyere verdi såfremt arrangøren eller formidleren² kan tilby dette.

Er den tilbudte pakkereise av høyere verdi, betaler kunden prisforskjellen, med mindre kunden har krav på tilsvarende erstatning etter § 5-3.

Kan det bare tilbys en pakkereise som er mindre verd, og kunden aksepterer tilbudet, har han rett til å få prisforskjellen refundert.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2.

3 Se § 2-1.

§ 5-3. Erstatning ved heving og avlysning

Ved heving etter § 5-1 kan kunden¹ kreve erstatning av arrangøren² for tap som følge av mangelen.³ Det samme gjelder for tap som følge av at pakkereisen⁴ blir avlyst. Erstatning kan likevel ikke kreves hvis:

- 1) avlysningen skyldes at antall påmeldte til pakkereisen er mindre enn det minimum som er angitt i avtalen,⁵ og kunden har fått skriftlig melding om dette innen den avtalte frist, eller
- 2) avlysningen eller den mangelfulle oppfyllelse skyldes hindring som ligger utenfor arrangørens kontroll og som han ikke med rimelighet kunne ventes å ha tatt i betraktning på avtaletiden og som verken han eller noen han er ansvarlig for, kunne unngå eller avverge følgene av.⁶

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2.

3 Sml. forbrkjl. § 33.

4 Se § 2-1.

5 Jf. § 3-2.

6 Jf. § 6-4 (2). Sml. kjl. § 27.

Kapittel 6. Krav kunden kan gjøre gjeldende etter at pakkereisen er påbegynt¹

1 Jf. § 8-1.

§ 6-1. ¹ Mangler ved pakkereisen

Pakkereisen² er mangelfull når den avviker fra det som er avtalt eller forutsatt i avtalen og dette ikke skyldes kunden³ eller forhold på hans side. Avvik fra det avtalte regnes likevel ikke som en mangel dersom de er av

mindre betydning og er av det slag kunden må regne med kan inntreffe fra tid til annen. Det samme gjelder avvik i naturgitte forhold som arrangøren⁴ verken hadde eller burde ha kjennskap til eller herredømme over.

1 Jf. kap. 8.

2 Se § 2-1.

3 Se § 2-3.

4 Se § 2-2.

§ 6-2. Avhjelp av mangler, prisavslag

Er pakkereisen mangelfull, kan kunden¹ kreve at manglene blir avhjulpet når det kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe for arrangøren.²

Tilbyr arrangøren å avhjelpe mangelen, kan kunden ikke kreve prisavslag eller heve avtalen hvis avhjelpen skjer innen rimelig tid og uten vesentlig ulempe for kunden.³

Blir mangelen ikke avhjulpet, har kunden rett til forholdsmessig prisavslag.⁴ Har kunden selv avhjulpet mangelen, settes prisavslaget til kostnadene ved avhjelpen med mindre dette fremstår som urimelig.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2. Sml. forbrkjl. § 29.

3 Sml. forbrkjl. § 30 til § 32.

4 Sml. forbrkjl. § 31.

§ 6-3. Heving på grunn av mangler

Har pakkereisen¹ vesentlige mangler og formålet med pakkereisen av den grunn er vesentlig forfeilet, kan kunden² heve avtalen³ og kreve tilbake de beløp som er betalt i henhold til avtalen.

Hvis kunden hever avtalen i medhold av første ledd, har kunden, dersom det inngår et transportelement i pakkereisen, krav på vederlagsfri transport til reisestedet eller til et annet sted som måtte være avtalt mellom partene.

1 Se § 2-1.

2 Se § 2-3.

3 Sml. forbrkjl. § 32.

§ 6-4. ¹ Erstatning som følge av mangler ved pakkereisen

Er pakkereisen² mangelfull og dette fører til at kunden³ lider tap, kan kunden kreve erstatning⁴ av arrangøren.⁵

Dette gjelder likevel ikke hvis arrangøren godtgjør at mangelen skyldes omstendigheter som nevnt i § 5-3 nr. 2.

Kunden kan, selv om han ikke har lidt noe tap, tilkjennes en godtgjørelse såfremt mangelen har voldt kunden vesentlig ulempe.

I de tilfeller der arrangøren er fritatt fra erstatningsansvar etter annet ledd, skal han likevel hurtigst mulig yte kunden nødvendig bistand.

1 Se § 6-5.

2 Se § 2-1.

3 Se § 2-3.

4 Sml. forbrkjl. § 33.

5 Se § 2-2.

§ 6-5. Forholdet til erstatningsregler i transportrettslig lovgivning

Der mangler ved pakkereisen¹ påfører kunden² tap som reguleres av erstatningsreglene i transportrettslig lovgivning,³ gjelder disse reglene i stedet for erstatningsreglene i denne lov.

Arrangøren⁴ hefter likevel alltid overfor kunden for tap som nevnt i første ledd.

1 Se § 2-1.

2 Se § 2-3.

3 Jf. lover 10 juni 1977 nr. 73, 11 juni 1993 nr. 101, sjøl.

4 Se § 2-2.

Kapittel 7. Formidlerens ansvar overfor kunden

§ 7-1. Formidlerens ansvar

Formidleren¹ hefter overfor kunden² for krav som i medhold av denne lov kan reises overfor arrangøren.¹ Formidleren hefter likevel ikke for krav som kan kreves dekket av Reisegarantifondet.³

Formidleren inntre i kundens² krav mot arrangøren.¹ Regresskravet kan bortfalle eller nedsettes hvis kundens krav skyldes formidlerens forhold.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 2-2.

2 Se § 2-3.

3 Se § 11-2.

Kapittel 8. Reklamasjon

§ 8-1. Reklamasjonsplikt

Vil kunden¹ påberope seg en mangel etter at pakkereisen² er påbegynt,³ skal han gi arrangøren eller formidleren⁴ melding om dette innen rimelig tid etter at han har oppdaget mangelen.⁵ I motsatt fall taper kunden retten til å påberope seg mangelen.

Arrangøren eller formidleren kan ikke påberope seg unnlatt eller mangelfull reklamasjon hvis ikke kundens plikter etter første ledd er angitt i avtalen.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-1.

3 Jf. kap. 6.

4 Se § 2-2.

5 Sml. forbrkjl. § 27.

§ 8-2. Unntak fra reklamasjonsplikten

Uansett § 8-1 kan kunden¹ gjøre mangelen gjeldende dersom arrangøren² eller formidleren² har opptrådt grovt aktløst eller for øvrig i strid med redelighet og god tro.³

Kunden kan uansett § 8-1 gjøre mangelen gjeldende for krav som følge av personskader.

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2.

3 Sml. forbrkjl. § 27 (4).

Kapittel 9. Kundens plikter

§ 9-1. *Plikt til å overholde ordensbestemmelser m.v.*

Kunden¹ skal rette seg etter ordensbestemmelser og anvisninger gitt av arrangøren,² reiseledere, transportører og andre som har ansvar i forbindelse med gjennomføringen av pakkereisen.³

Kunden skal sørge for å ha med seg pass,⁴ eventuelt visum og andre dokumenter som er nødvendige for å gjennomføre pakkereisen.⁵

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2.

3 Se § 2-1.

4 Jf. lov 19 juni 1997 nr. 82.

5 Jf. § 3-3.

Kapittel 10. Tvisteløsning

0 Endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

§ 10-1. *Adgang til nemndbehandling¹*

Dersom det på grunnlag av avtale mellom reiselivsbransjens organisasjoner og organisasjoner som organiserer eller representerer pakkereisekunder, er etablert en nemnd for behandling av tvister, kan hver av partene kreve nemndbehandling av en tvist hvor nemnda er kompetent. Vedtektene for nemnda skal godkjennes av departementet.

Nemnd etablert etter første ledd og som behandler tvister mellom arrangør eller formidler og forbruker, skal søke godkjenning etter lov om klageorganer for forbrukersaker.²

0 Endret ved lover 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044), 17 juni 2016 nr. 29 (ikr. 1 juli 2016 iflg. res. 17 juni 2016 nr. 703).

1 Jf. lov 13 juni 1997 nr. 43 § 64 (3) og lov 26 mars 1999 nr. 17 § 12-5.

2 Lov 17 juni 2016 nr. 29.

§ 10-2. *Opplysning om retten til å kreve nemndbehandling*

Dersom det oppstår en tvist mellom en kunde¹ og arrangør eller formidler² skal kunden opplyses om retten til å kreve behandling i nemnda.³

0 Endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 2-3.

2 Se § 2-2.

3 Se § 10-1.

§ 10-3. *Forholdet til de alminnelige domstoler.*

Så lenge en tvist er til behandling i nemnda¹ kan ikke arrangør² eller formidler² bringe den inn for de alminnelige domstoler.³ En tvist anses for å være til behandling fra det tidspunkt begjæring om klagebehandling er kommet inn til nemnda. En sak som nemnda har realitetsbehandlet kan bringes direkte inn for tingretten.⁴

0 Endret ved lover 13 juni 1997 nr. 43, 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 10-1.

2 Se § 2-2.

3 Jf. dl. § 1. Sml. tvl. § 18-1.

4 Jf. tvl. § 6-2 (2), c.

§ 10-4. *Plikt til nemnddeltakelse*

Den som stiller garanti til Reisegarantifondet¹ etter § 11-1 skal delta i nemnda² for å sikre forbrukers³ mulighet til å klage på tjenestene som faller inn under denne lov.

Den som stiller garanti til Reisegarantifondet¹ etter § 11-1 skal også betale et gebyr som bidrag til nemndas drift. Gebyret innkreves av Reisegarantifondet.

0 Endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 11-2.

2 Jf. § 10-1.

3 Jf. forbrkj. § 1 (3).

§ 10-5. (Opphevet ved lov 17 juni 2016 nr. 29.)

0 Endret ved lover 14 des 2001 nr. 98 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 14 des 2001 nr. 1416), 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044), opphevet ved lov 17 juni 2016 nr. 29 (ikr. 1 juli 2016 iflg. res. 17 juni 2016 nr. 703).

§ 10-6. *Forskrifter*

Departementet kan ved forskrift fastsette regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i kapittel 10.

Gebyr som nevnt i § 10-4 annet ledd fastsettes av departementet ved forskrift. Departementet kan ved forskrift bestemme om og i hvilken utstrekning partene skal pålegges å betale for behandlingen i nemnda, samt i hvilken utstrekning en tapende part kan pålegges å erstatte motpartens omkostninger i anledning saken.

Departementet kan ved forskrift også fastsette regler om konsekvensene av at nemndas virksomhet opphører.

0 Endret ved lover 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3.

§ 10-7. (Opphevet ved lov 8 sep 2006 nr. 62.)

0 Opphevet ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

§ 10-8. (Opphevet ved lov 8 sep 2006 nr. 62.)

0 Opphevet ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

Kapittel 11. Reisegaranti¹

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996).

1 Jf. § 11-7.

§ 11-1. ¹ *Garantiplikt og reisegaranti*

Arrangør² av pakkereiser³ plikter å stille reisegaranti. Arrangøren plikter også å stille slik garanti for transport som skjer sammen med en pakkereise, forutsatt at den hovedsakelig er til personlig bruk for kunden.

Reisegaranti skal også stilles av formidler² av pakkereise for utenlandsk arrangør² hvis det ikke godtgjøres at arrangøren selv har stilt slik garanti.

Det skal videre stilles reisegaranti for reiser som består av separate transport- og innkvarteringstjenester som sammen har vesentlige likheter med en pakkereise, forutsatt at reisen hovedsakelig er til personlig bruk for kunden.

Med reisegaranti menes individuell garantistillelse i form av erklæring fra bank eller forsikringsselskap stilt overfor Reisegarantifondet.⁴ Reisegarantifondet kan godta at det stilles annen betryggende sikkerhet. Garantisten skal forplikte seg til etter påkrav å utbetale til fondet et beløp stort nok til å dekke omsetningen til enhver tid. Det skal videre innbetales et årsgebyr til Reisegarantifondet, som i hovedsak skal dekke fondets utgifter til administrasjon av reisegarantiordningen.

Garanti stilt etter reglene i annet land som er part i EØS-avtalen,⁵ trer i stedet for reisegaranti etter forrige ledd for pakkereiser som selges direkte fra forretningssted i et slikt land eller gjennom selvstendig formidler her i landet.

Arrangøren² skal på forespørsel fra Reisegarantifondet⁴ godtgjøre at betryggende garanti er stilt.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996), endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 11-7.

2 Se § 2-2.

3 Se § 2-1.

4 Se § 11-2.

5 Jf. lov 27 nov 1992 nr. 109.

§ 11-2. Reisegarantifondet

Reisegarantifondet skal administrere reisegarantiordningen. Reisegarantifondet kan gi de pålegg som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene om reisegaranti etterleveres.

Reisegarantifondet organiseres som en stiftelse etter stiftelsesloven.¹ Utgiftene til Reisegarantifondets drift dekkes av fondet.

Fondsstyret skal innen tre måneder etter utløpet av hvert kalenderår avlegge regnskap og årsberetning til departementet.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996), endret ved lov 15 juni 2001 nr. 59 (ikr. 1 jan 2005 iflg. res. 19 nov 2004 nr. 1489).

1 Lov 15 juni 2001 nr. 59.

§ 11-3. Reisegarantiens dekningsområde

Reisegarantien¹ tjener som sikkerhet for tilbakebetaling av kundens² vederlag hvis en reise blir avlyst og det blir åpnet konkurs³ eller akkord³ hos arrangøren,⁴ eller kunden godtgjør at kravet forgesves er gjort gjeldende mot arrangøren. Likeledes tjener reisegarantien som sikkerhet for tilbakebetaling av kundens vederlag dersom arrangøren nekter å oppfylle avtalen på grunn av rettsstridig atferd fra en som har opptrådt på hans eller hennes vegne.

Ved reiseavbrudd tjener garantien som sikkerhet for tilbakebetaling av den del av vederlaget som svarer til ytelser som ikke er oppfylt overfor kunden.² Den tjener videre som sikkerhet for utgifter til opphold og andre nødvendige utgifter før hjemreise kan skje. Dersom transport er en del av reisen, omfattes også utgifter som er nødvendige for å bringe kunden til avreisestedet eller til et annet sted som måtte være avtalt mellom partene.

Reisegarantifondet⁵ dekker bare krav overfor arrangører⁴ som har stilt den pliktige garanti.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996), endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 11-1.

2 Se § 2-3.

3 Se kkl.

4 Se § 2-2.

5 Se § 11-2.

§ 11-4. Fremgangsmåten ved dekning av garantien

Krav om dekning fra reisegarantien må fremsettes overfor Reisegarantifondet¹ innen seks måneder etter at pakkereisen skulle ha vært avsluttet. Er kravet ubestridt, foretas utbetaling uten ugrunnet opphold. Bestrides kravet, kan utbetaling ikke foretas før tvisten er rettskraftig avgjort. Er det grunn til å tro at det vil bli satt frem krav som overstiger garantierklæringens beløp, kan utbetaling først finne sted når fondsstyret har fått oversikt over kravene.

Ved reiseavbrudd kan fondsstyret uten hinder av bestemmelsene i første ledd disponere garantien i den utstrekning dette finnes nødvendig for å ivareta kundenes² tarv, herunder å bringe dem til avreisestedet eller til et annet sted som måtte være avtalt mellom partene.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 11-2.

2 Se § 2-3.

§ 11-5. Klage

Pålegg gitt av Reisegarantifondet¹ i medhold av § 11-2 første ledd kan påklages til departementet.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996).

1 Se § 11-2.

§ 11-6. Forskrifter

Departementet gir nærmere bestemmelser om fondet og fondets vedtekter, herunder bestemmelser om garantiens størrelse og det beløp som skal betales i årsgebyr. Departementet kan også gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reisegarantiordningen.¹

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996), endret ved lov 8 sep 2006 nr. 62 (ikr. 1 jan 2007 iflg. res. 8 sep 2006 nr. 1044).

1 Se § 11-7.

§ 11-7. Straffebestemmelser

Med bøter eller med fengsel i inntil tre måneder straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer § 3-1 og bestemmelsene i dette kapittel eller bestemmelser gitt i medhold av § 11-6.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 84 (ikr. 1 jan 1996), endret ved lov 19 juni 2015 nr. 65 (ikr. 1 okt 2015).

Kapittel 12. Ikrafttredelse og endringer i andre lover

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84, endret kapittelnummer fra kapittel 11 (ikr. 1 jan 1996).

§ 12-1. Ikrafttredelse m.v.

Loven trer i kraft fra den dag Kongen fastsetter.¹

Kongen kan fastsette overgangsbestemmelser og at enkelte bestemmelser i loven skal tre i kraft fra et senere tidspunkt enn loven for øvrig.

Loven får bare anvendelse på avtaler som blir inngått etter at loven er trådt i kraft.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 – tidligere § 11-1 (ikr. 1 jan 1996).

1 Fra 1 jan 1996 med unntak av § 3-2 (tidligere § 3-1) som trådte ikr. 1 apr 1996 iflg. res. 25 aug 1995 nr. 766.

§ 12-2. Endringer i andre lover

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endring i lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten: — —

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 84 – tidligere § 11-2 (ikr. 1 jan 1996).